FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT CARL OTTO LENZ

fremsat den 6. marts 1997 *

1. I nærværende traktatbrudssag foreholder Kommissionen Den Franske Republik, at den har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 93/38/EØF af 14. juni 1993 om samordning af fremgangsmåderne ved tilbudsgivning inden for vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation [1] og navnlig i henhold til direktivets artikel 45, da den ikke har vedtaget de love og admini-strative bestemmelser, som er nødvendige for at efterkomme direktivet. Kommissionen har subsidiært nedlagt påstand om, at det fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til de nævnte bestemmelser ved ikke straks at give Kommissionen meddelelse om sådanne foranstaltninger.

2. Efter direktivets artikel 45 har medlemsstaterne pligt til at vedtage de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme direktivet, til at anvende disse senest fra den 1. juli 1994 [2] og til straks at underrette Kommissionen herom.

3. Sagsøgte har ikke bestridt ikke at have gennemført direktivet i national ret inden for den fastsatte frist. Sagsøgte har blot henvist til, at det relevante lovforslag er blevet fremsat til behandling i parlamentsåret 1996/97.

4. Da det således står fast, at det pågældende direktiv ikke er blevet gennemført rettidigt, er det unødvendigt at behandle Kommissionens subsidiære påstand.

5. Jeg skal derfor foreslå, at det fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 93/38/EØF af 14. juni 1993 om samordning af fremgangsmåderne ved tilbudsgivning inden for vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation og navnlig i henhold til direktivets artikel 45, da den ikke rettidigt har vedtaget de love og administrative bestemmelser, som er nødvendige for at efterkomme direktivet. Jeg skal desuden foreslå, at det pålægges Den Franske Republik at betale sagens omkostninger.

* Originalsprog: tysk.

1 — EFT L 199, s. 84.

2 — For Spanien, Portugal og Grækenland gælder dog andre frister i medfør af artikel 45, stk. 2.